RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 100.903 van 19 november 2001
in de zaak A. 101.753/XIV-2639.

In zake : XXX,
wonende te 1000 BRUSSEL,
B. 2.

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 19 januari 1978 en van XXX nationaliteit, op 14 maart 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 januari 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van dat voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 7 november 2001 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. JANSSENS die, loco Advocaat R. MEERS, verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 11 januari 2001 en verklaart zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 16 januari 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 13 februari 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Betrokkene werd verhoord op 1 februari 2001 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de R. machtig is.
> Betrokkene, die verklaart een XXX staatsburger van K. origine te zijn, zou op 1 september 2000 als dj hebben gewerkt in een nachtclub te T. Betrokkene die omwille van zijn origine niet de mogelijkheid zou hebben een vergunning te bekomen zou die avond zijn gecontroleerd door leden van de O. De CD's van betrokkene zouden in beslag genomen zijn en betrokkene zou zich de volgende dag hebben moeten aanbieden op het bureau van de O. Betrokkene zou 500 dollar hebben moeten betalen om zijn CD's terug te krijgen. Betrokkene zou zijn werk in de club hebben verder gezet. Op 11 december 2000 zou betrokkene door een verkeerspatrouille zijn tegengehouden. Vervolgens zou hij door een persoon van de nationale veiligheidsdienst zijn verplicht zijn auto achter te laten voor verder onderzoek. Die namiddag zou betrokkene naar het kantoor van de verkeerspolitie zijn gegaan waar hij ervan getuige was dat 40000 dollar in zijn wagen werd gevonden. Betrokkene zou door de persoon van de nationale veiligheidsdienst voor de keuze zijn gesteld om 4000 dollar te betalen ofwel zijn wagen aan hem af te staan. Betrokkene zou hiervoor twee weken bedenktijd hebben gekregen. Betrokkene zou vanaf 25 december 2000 verbleven hebben bij een vriend in T. Op 6 januari 2001 zou betrokkene XXX hebben verlaten om met het vliegtuig te vluchten naar M. Vervolgens zou betrokkene met de wagen verder gevlucht zijn naar België waar hij op 11 januari 2001 zou zijn aangekomen. Hij heeft dezelfde dag asiel aangevraagd. Betrokkene is in het bezit van een rijbewijs.

De geloofwaardigheid van betrokkenes relaas wordt ondermijnd nadat wordt vastgesteld dat tegenstrijdigheden zijn terug te vinden in zijn opeenvolgende verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Betrokkene verklaart bij het Commissariaat-generaal (p. 5) dat op 1 september 2000 leden van de O. zijn binnengevallen in de club waar hij werkzaam was. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (punt 42) verklaarde betrokkene enkel dat gemaskerde mannen binnen vielen. Vervolgens verklaarde betrokkene (CG p. 6) dat de leden van de O. een videocamera bij hadden. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (punt 42) verklaarde betrokkene enkel dat die dag de club werd gefilmd door iemand met een videocamera. Bovendien verklaarde betrokkene op het Commissariaat-generaal (p. 5) dat die dag zijn documenten werden gecontroleerd door de leden van de O. en hij zich de volgende dag moest aanbieden. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (punt 42) verklaarde betrokkene pas nadien te zijn opgeroepen aangezien hij op de videoband stond. Tenslotte verklaarde betrokkene bij het Commissariaat-generaal (p. 5) dat hij 500 dollar moest betalen om zijn CD's terug te krijgen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (punt 42) voegde betrokkene eraan toe dat hij werd bedreigd met een eventuele strafzaak omwille van drugshandel. Betrokkene maakte van dit gegeven geen melding bij het Commissariaat-generaal. Omwille van de vele tegenstrijdigheden kan aan dit incident geen geloof gehecht worden.

Bovendien verklaarde betrokkene bij de Dienst Vreemdelingenzaken (punt 42) dat hij na dit incident zou besloten hebben om XXX te verlaten. Bij het Commissariaat-generaal (p. 6, 7, 8) haalde betrokkene nog een volgend incident aan waarbij hij zou gechanteerd zijn door een lid van de nationale veiligheidsdienst. Betrokkene voegt hieraan toe pas na dit voorval besloten te hebben om te vluchten. Gezien betrokkene naliet het incident, dat op het Commissariaat-generaal de directe aanleiding tot zijn vlucht vormde, op de Dienst Vreemdelingenzaken te vermelden, kan aan dit feit totaal geen geloof gehecht worden.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat geen geloof kan gehecht worden aan het asielrelaas van betrokkene. Het door betrokkene neergelegde document, namelijk zijn rijbewijs, kan deze beslissing niet wijzigen aangezien dit document enkel persoonsgegevens bevat die niet in twijfel worden getrokken.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 16 januari 2001.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...)".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij aanvoert dat tegen haar door de verzoekende partij geen ernstige middelen worden aangevoerd; dat deze exceptie in het huidig stadium van de procedure niet wordt onderzocht, vermits niet is voldaan aan de tweede schorsingsvoorwaarde;

2.2. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken vervolgens aanvoert dat "de vordering tot schorsing laattijdig werd ingeleid";

Overwegende dat de exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis wordt verworpen, aangezien de bestreden beslissing betekend werd aan de verzoekende partij op 13 februari 2001 en het verzoekschrift tot schorsing op 14 maart 2001 werd ingediend, wat tijdig is want binnen de beroepstermijn van 30 dagen volgens artikel 3 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat derhalve de exceptie wordt verworpen;

2.3. Overwegende dat de verwerende partijen een exceptie van onontvankelijkheid opwerpen omwille van het ontbreken van het vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat uit het verzoekschrift het volgende "nadeel" kan afgeleid worden :

> "HET BELANG EN HET MOEILIJK TE HERSTELLEN NADEEL
> Verzoekende Partij heeft belang bij een nietigverklaring van de aangevochten beslissing (waartoe tegelijkertijd met dit verzoekschrift een verzoek wordt ingediend), alsook bij een schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing
> De tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-Generaal, nl. de weigering van verblijf op het grondgebied van België en vooral het bevel om het grondgebied te verlaten, zou Verzoekende Partij een moeilijk te herstellen nadeel berokkenen. Hij zou immers in feite naar XXX worden teruggeleid, alwaar hij om de hierboven beschreven feiten voor zijn leven en dat van zijn gezin moet vrezen.
> De ernst van de middelen die hierna (en in het afzonderlijk(e) verzoekschrift tot nietigverklaring van de beslissing van de Commissaris-Generaal) uiteengezet worden en het moeilijk te herstellen nadeel, zoals beschreven in de vorige paragraaf, tonen op afdoende wijze het belang aan van Verzoekende Partij bij een schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing.";

2.3.1. Overwegende dat luidens artikel 3 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kan aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat deze bepaling zo dient te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan; dat het de Raad van State immers moet mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en dat het voor de tegenpartijen moet mogelijk zijn om zich tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen; dat de verzoekende partij derhalve gegevens dient aan te voeren die, enerzijds, wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die, anderzijds, wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel; dat de verzoekende partij dus in haar verzoekschrift tot schorsing duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan; dat vage en algemene beweringen of al te summiere uiteenzettingen niet kunnen

leiden tot het aanvaarden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat een groot deel van de rechtspraak van de Raad van State op goede gronden eist dat de verzoekende partij zeer concrete gegevens moet aanvoeren die het door haar omschreven moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoont of kan aantonen;

2.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij er zich in haar nadeel toe beperkt te stellen dat, gelet op de ernst van de middelen, het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanwezig is en dat de uitvoering van de verwijderingsmaatregel tot gevolg zal hebben dat zij naar haar land van herkomst dient terug te keren, waar zij 'om de hierboven beschreven feiten' moet vrezen voor haar leven en dat van haar gezin; dat deze uiteenzetting niet beantwoordt aan de vereiste van precisie en nauwkeurigheid, die noodzakelijk is om het de Raad van State mogelijk te maken de ernst van het aangevoerde nadeel te beoordelen; dat de uiteenzetting van het nadeel, zoals door de verzoekende partij geformuleerd, te algemeen is en geen betrekking heeft op haar persoonlijke situatie in geval van gedwongen terugkeer naar haar land van herkomst; dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet in concreto aantoont; dat de exceptie van onontvankelijkheid opgeworpen door de verwerende partijen met betrekking tot het ontbreken van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel gegrond is; dat de vordering tot schorsing derhalve dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien november tweeduizend en een, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **E. BREWAEYS.**